

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

irómanyszám: T/6437/18

Érkezett: 2008 OKT 17.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94. § (1) és (3) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról szóló T/6437. számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 1. §-a az alábbiak szerint módosul:

„1. §

(1) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. § (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § (1) A (3) bekezdésben meghatározott termékdíjköteles termék után - ideértve más termékkel együtt vagy annak részeként, illetve összetevőjeként forgalomba hozott terméket is - környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) fizet]

„a) a belföldi előállítású termékdíjköteles termék esetében a termékdíjköteles termék első belföldi forgalomba hozója vagy saját célú felhasználója, a (3) bekezdés a) és f) pontjában meghatározott termék esetében az első belföldi forgalomba hozó első vevője vagy saját célú felhasználója,”

(2) A Kt. 2. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem kell termékdíjat fizetni az után a tartós, újrahasználatos eszköz után, amely a szállítás, a kezelés vagy az egymás tetejére rakodás megkönnyítését szolgálja. Az ilyen eszköz a számvitelről szóló törvény szerinti tárgyi eszköznek minősül.”

2. A törvényjavaslat 2. §-a az alábbiak szerint módosul:

„2. §

A Kt. a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„A termékdíj fizetési kötelezettség átvállalása

2/A. § (1) A termékdíj fizetési kötelezettség számla vagy szerződés alapján, külön jogszabályban meghatározott módon átvállalható.

(2) Számla alapján – a 2. § (1) bekezdésének d) pontjában foglalt kötelezett kivételével – a termékdíj fizetési kötelezettséget

a) csomagolás esetén a csomagolás összetevőit a kötelezett számára gyártó vagy forgalmazó belföldi vállalkozó, ha a hasznosítást koordináló szervezeten keresztül mentességet élvez, valamint b) belföldi előállítású termékdíjköteles egyéb kőolajtermék esetén az első belföldi forgalomba hozó vállalhatja át a kötelezettől.

(3) Szerződés alapján a termékdíj fizetési kötelezettséget

a) a 2. § (1) bekezdésének a)-c) pontja szerinti kötelezettől

aa) a termékdíjköteles terméket exportáló, illetve Közösségen belül értékesítő első belföldi vevő, továbbá a bérgyártó

ab) az első belföldi vevő, ha a kötelezettől megvásárolt termékdíjköteles termék legalább 60 %-át exportálja vagy a Közösségen belül értékesíti,

ac) a mentességgel rendelkező hasznosítást koordináló szervezet,

b) a bérgyártótól, mint másodlagos kötelezettől a mentességgel rendelkező hasznosítást koordináló szervezet,

c) kereskedelmi csomagolás esetén a 2. § (1) bekezdésének d) pontja szerinti kötelezettől – ha az a (3) bekezdés a) pontjában meghatározottak szerint a kötelezettséget átvállalta – a 2. § (1) bekezdésének d) pontja szerinti kötelezett vevője (aa), ab) és c) pont a továbbiakban együtt: másodlagos kötelezett) vállalhatja át.

(4) A (2)-(3) bekezdés alapján a termékdíj fizetési kötelezettséget átvállalóra – a hasznosítást koordináló szervezet kivételével – a kötelezetre vonatkozó szabályok alkalmazandóak.

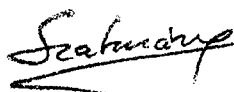
[(5) Ha a termékdíjfizetési kötelezettséget átvállaló az átvállalt kötelezettséget nem teljesíti, a nem teljesített kötelezettségért az eredeti kötelezett köteles helyt állni.]”

INDOKOLÁS

1. A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. §-a határozza meg a törvény személyi és tárgyi hatályát, felsorolja a termékdíj fizetésére kötelezettek körét, illetve a termékdíjköteles termékeket. Módosító indítványom azt célozza, hogy azok az eszközök után ne kelljen termékdíjat fizetni, melyek a becsomagolt termékek szállítását, kezelését vagy egymásra rakódását segítik elő. Az ilyen eszközök – például a raklap vagy a műanyag ládák bizonyos típusa – nagyon tartósak, gyakran éveken keresztül folyamatosan használatban vannak és nem kapcsolódnak közvetlenül egy-egy termék csomagolásához, ezért nem indokolt, hogy a többi csomagolóanyaggal essenek azonos mérlegelés alá a díjfizetés szempontjából. Indítványom eredményeként az ilyen eszközöket tehát nem csomagolásnak, hanem a számvitelről szóló törvény szerinti tárgyi eszközként kellene a könyvelésben kimutatni. Ez összhangban lenne a nemzetközi gyakorlattal is, mely ezeket az eszközöket nem tekinti a csomagolás részének.

2. Nem értek egyet azzal a megoldással, hogy amennyiben a termékdíjfizetési kötelezettséget átvállaló nem teljesíti kötelezettségét, azért az eredeti kötelezettnek kelljen helyt állnia. A Kt. 4/F-I. §-ai részletesen szabályozzák az eljárást arra az esetre, ha valaki nem fizeti meg a termékdíjat (termékdíj bírság, mulasztási bírság, lefoglalás, elkobzás). Álláspontom szerint a jelenlegi szabályokat kell megtartani, és az átvállaló mulasztása esetén az átvállalónak kelljen bírságot fizetnie, ne pedig a végtlen eredeti kötelezettnek. A termékdíjfizetés átvállalásához szerződés szükséges, melynek érvényességéhez a Környezetvédelmi Minisztérium jóváhagyása szükséges. A polgári jog alapelveivel ütközne, ha ilyen esetben a szerződésben kötelezettséget vállaló pusztán a nem teljesítéssel mentesülne minden kötelezettség alól.

Budapest, 2008. október 17.

Szatmáry Kristóf
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség